

Jaargang 9 • nummer 11 • 29 januari 2009
ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE RABBOUD UNIVERSITEIT NIJMEGEN

'Het is alleen maar erger geworden'
5 hoogleraren over het einde
van de academie

Opvoeden is best lastig
De kloof tussen
kennis en praktijk

'Ik was erbij!'
Nijmeegse studente
bij inauguratie Obama

WEAPONS: NONE
INJURIES: LETHAL
TIME LEFT: 0000 15

TIME 0023.45
SCORE 152.400
MAX 1.000.000

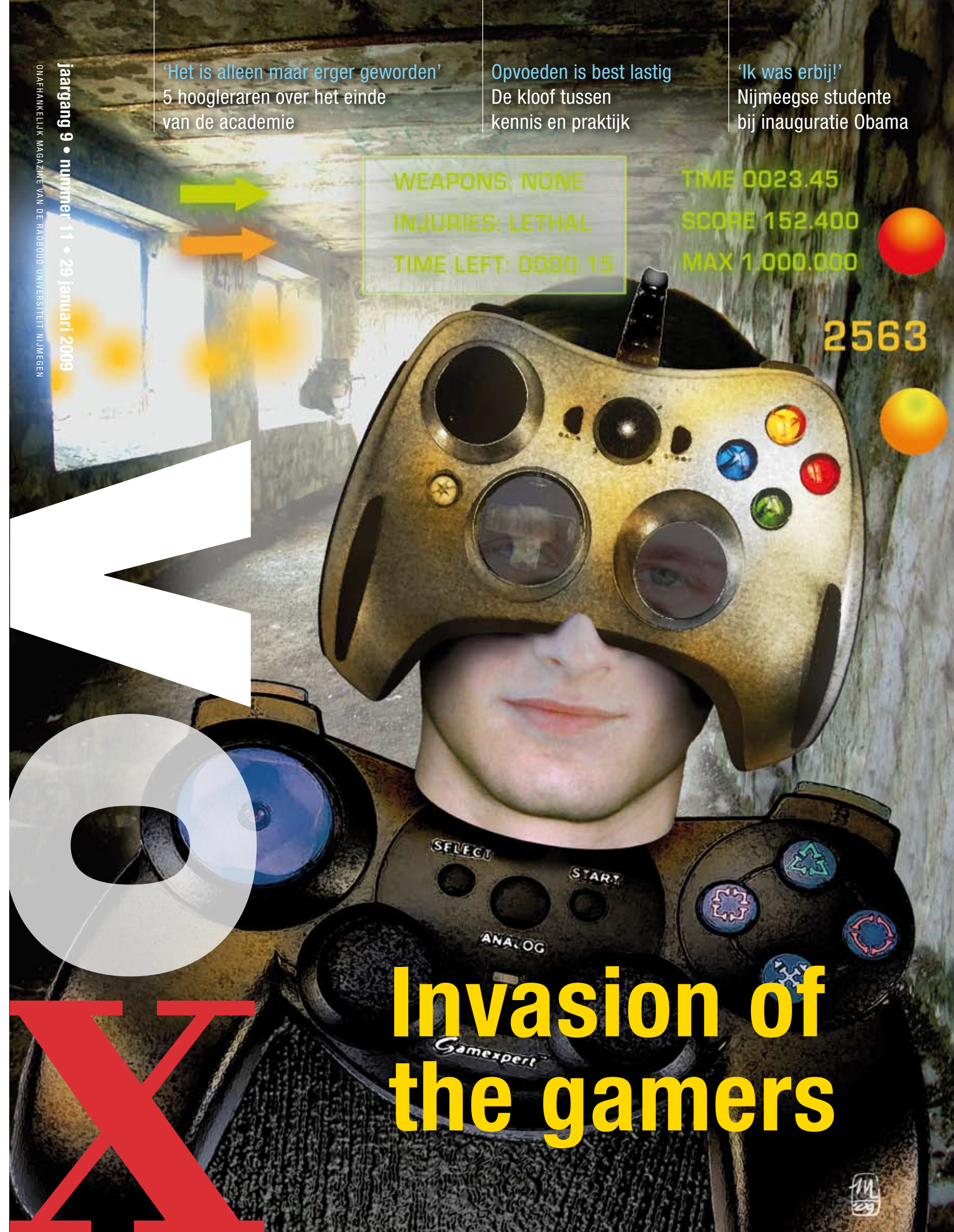
2563

W

O

X

Invasion of the gamers

KOM PROEVEN VAN ONZE JAPANESE GERECHTEN!

Ons Japanse Restaurant Kyoto stelt u de Japanse keuken voor op het hoogste niveau. Kyoto ademt de sfeer uit van een authentiek Japans restaurant. Het restaurant is eenvoudig en smaakvol ingericht in de kleuren van bamboe en zwart. Japanners zijn gevoelig voor schoonheid, dit gevoel voor esthetiek ziet men terug in de Japanse keuken. De chef-koks van ons Japanse restaurant Kyoto bereiden de gerechten volgens dit Japanse principe. Onze Chef-koks maken van ieder gerecht een kunstwerk. Ieder gerecht is subtiel en verfijnd. De smaak van de Japanse keuken wordt bepaald door zijn eenvoud, de smaak is enerzijds puur en anderzijds zeer geraffineerd.

ONS JAPANESE RESTAURANT HEEFT SPECIAAL VOOR U EEN MENU SAMENGESTELD:

Menu Fuyu

Prijs € 45,- p.p.

1. Zenzei Sashimi	3. Teppanyaki gerechten
Sushi	Canadese zeekreeft met Zeeuwse oester
Chuka Wakame	4. Zeeduivel met QP saus
Kyoto's cocktails	5. Dunne plakjes Noord- Amerikaanse rib-eye opgerold met foie gras, gebakken rijst en seizoensgroenten
2. Dobin Mushi soep	6. Koffie of thee
Heldere visbouillon geserveerd uit een theepot	

Geldig van maandag t/m donderdag. Geldig t/m 31 maart. Er is een rokersruimte aanwezig.
 Kerkenbos 1017 • 6546 BB Nijmegen • T: (024) 377 10 66 • F: (024) 378 52 16 • I: www.orientplaza.com

INDONESISCH • THAIS • JAPANS • CHINEES/KANTONEES

Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen

Breaking language barriers!

Cursusaanbod voorjaar 2009

Vreemde talen

- Engels: Engels voor beginners en (half)gevoorderden English at work University of Cambridge Certificates English for IELTS English writing for students
- Chinees - Duits - Frans - Italiaans - Russisch - Spaans: diverse niveaus

Nederlands voor anderstaligen

- Dag- en avondcursussen: alle niveaus

Communicatietrainingen

- Mondelinge, schriftelijke en managementvaardigheden

Schrijf nu in via www.ru.nl/utn

Voor studenten en medewerkers van de Radboud Universiteit gelden speciale tarieven.

UTN, Erasmusplein 1
 6525 HT, Nijmegen
 T 024 - 361 21 59
 E utn@let.ru.nl
www.ru.nl/utn

Tips voor helder schrijven?
 Ontdek onze site
www.ru.nl/raakraddouws

Het UTN maakt deel uit van de Radboud Universiteit Nijmegen.

in

Nummer 11 • jaargang 9 • 29 januari 2009

Je ouwelui mee naar college. Twintig jaar geleden ondenkbaar, nu een trend. Op zaterdag 17 januari organiseerde biologenvereniging Beevee een ouderdag voor de pa's en ma's van eerstejaars. De dag was een knetterend succes, maar liefst tweehonderd ouders deden mee. Een practicum van dode beesten, een college over microbiologie en een rondleiding door de plantenkassen: ouders hebben wat te vertellen op de eerstvolgende familieborrel.

Achtergrond Opvoeden is een kunst

Wetenschappers hebben hun mond vol over opvoeding. Maar hoe doen zij het eigenlijk zelf? Maakt al die kennis hen modelvaders en -moeders? "Papa, in jouw boekje staat het anders. Je moet nu een ik-boodschap geven in plaats van zo boos te worden."

8

Interview 'Om bij de inauguratie van Obama te zijn was emotioneel'

Amerikanistiekstudent Saskia Tielens studeerde het afgelopen semester aan de universiteit van Berkeley. Ze maakte de opkomst van Barack Obama van dichtbij mee. Met als hoogtepunt het aanwezig zijn bij de inauguratie van de nieuwe president. "Ik was omringd door Afro-Amerikanen die helemaal uit hun dak gingen. Een euforisch moment."

14

Serie De ondergang van de academicus

Moeten wetenschappers in het geweer komen om hun vrijheid te heroveren? Vox vroeg vijf hoogleraren zich over deze vragen te buigen. Jaren geleden uitten zij hun zorgen in de zogeheten Buytendijk-lezingen. Hoe kijken de vijf hoogleraren aan tegen de stand van zaken nu? "Het is alleen maar erger geworden. Ik sta te popelen de rede opnieuw uit te spreken, met een veel militanter verhaal."

16

en verder 4 nieuws & opinie 22 wetenschap 24 coververhaal: gamende studenten
 29 Vox Populi 30 Vox campus 32 backstage

Bij dit nummer Ik keek de vriendin die me voor mijn verjaardag een cd-rom van Age of Empires cadeau gaf, verwonderd aan. Wat moest ik met zo'n dom computerspel? "Probeer het nou maar een keer, het is meer dan schieten hoor, je moet strategisch denken en zo." Binnen een week was ik *hooked*. Binnen een maand zat ik nachtenlang op internet in een competitie om de alleenheerschappij over het Romeinse Rijk. Age of Empires bleek zo verslavend dat ik alle signalen negeerde. Hoofdpijn van het turen, rsi in de schouders en veel te weinig slapen. Na drie maanden had ik de helderheid van geest een aansteker onder de cd-rom te houden. Dat is tien jaar geleden. Sindsdien heb ik nooit meer een computerspel gekocht of gespeeld. De huidige generatie games is nog veel mooier, slimmer en aantrekkelijker. Vanaf pagina 24 lees je hoe tricky kan zijn. /Chris-Jan van der Heijden

Breda | 's-Hertogenbosch | Tilburg

Liever een **andere studie** en meteen overstappen?

Wacht niet tot september. Ontdek 't al in februari!

avansopen.nl

Bij Avans Hogeschool is het bij diverse opleidingen mogelijk om al in februari te starten. Ideaal als je spijt hebt van je huidige studiekeuze en een opleiding op hbo-niveau wilt volgen. Je hoeft dan niet meer te wachten tot september! Wil jij starten in februari? Kijk dan op avansopen.nl voor meer informatie.

avans
hogeschool

BOOR

FOTO: GERARD VERSCHOOTEN

Getuige van Auschwitz

Met een getuigenis van de 85-jarige Fred Schwarz (foto), dinsdagavond in een overvolle Aula, gaf de universiteit invulling aan de Holocaust Memorial Day. Bij zijn introductie op Schwarz, overlevende van Auschwitz, benadrukte hoogleraar Religiewetenschappen Jean-Pierre Wils dat het stilstaan bij de gruwelen van de Holocaust geen vrijblijvende zaak is. "We zijn gedoemd te herinneren."

Zie ook pagina 22.

DORPSPOMP

Sommige studies zijn zo easy, die haal je met twee vingers in je neus. Althans, dat beweert de studentenraad. Studenten worden te weinig uitgedaagd en draaien bij lange na geen veertig uur. Hoe zit dat bij jou?

Loes Verstappen, student bedrijfswetenschappen
"Als je hier goede cijfers wilt halen, ben je zeker veertig uur per week bezig. Maar ik ben wel blij dat er ook tijd is voor andere dingen. Dat is bij ons belangrijk omdat er geen stage in het curriculum zit en je sommige vaardigheden zelf moet ontwikkelen."

Esther Scheepers, studieadviseur kunstgeschiedenis
"Nou, bij kunstgeschiedenis houden we ze strak, hoor! Onze studenten doorlopen een intensief programma. Niet aanwezig op college betekent gewoon geen tentamen doen. Ja, ik heb regelmatig gestreste studenten op de stoep."

Auke Gielens, student pedagogiek
"Nou, ik krijg het echt niet voor niets! Alles bij elkaar kom ik toch wel aardig in de buurt van de veertig uur. De studie pedagogiek is geen slappe studie, zeker niet in de eerste twee jaar. Soms zijn er rustiger periodes, ja, dat wel."

Woordvoerder studentenbegeleiding
"Ik denk dat te veel of te weinig studiedruk vooral een kwestie van beleving is. Als iemand op de juiste plek zit en het gevoel heeft een goede studiekeuze te hebben gemaakt, dan is de studiedruk minder een issue dan bij studenten die zoekende zijn."

Anonieme student, natuurkunde
"Te weinig uitdaging?! No way! Ik kan me absoluut niet voorstellen dat er binnen natuurkunde ook maar iemand te vinden is die de studielast te laag vindt. Volgens mij doen wij zo'n beetje het dubbele van een alfastudie."

Anco Peeters, lid Studentenraad
"Studenten betalen om uitgedaagd te worden door hun studie en dat moet de universiteit ook waar maken. Op een wetenschappelijke instelling hoort geen middelbare schoolcultuur, maar een academische houding! Je gaat toch studeren om er slimmer van te worden?" /LS

Rechtenstudenten: niet meer spieken in het wetboek

Aantekeningen in het wetboek worden door rechtenstudenten gebruikt als geheugensteun voor het vinden van arresten en jurisprudentie. Sommige studenten gebruiken de aantekeningen om te frauderen. De examencommissie heeft besloten om geen enkele aantekening in wetboeken meer toe te staan. De studenten zijn vervolgd.

"Studenten frauderen als gekken", zei decaan Corjo Jansen in de Facultaire Gezamenlijke Vergadering van rechten als toelichting op het besluit van de examencommissie. Rechtenstudenten mogen in hun wetbundels verwijzingen naar arresten en jurisprudentie opschrijven. "Begrijpelijk", zegt Antoon Quaadvlieg,

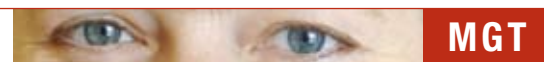
voorzitter van de examencommissie. "Soms ken je het arrest wel, maar kun je even niet op de naam komen. Het is een dilemma. Het probleem is dat onze studenten zo slim zijn dat ze hele schema's maken. Dat maakt niet uit bij tentamens waar naar begrip wordt gevraagd, maar wanneer het om kennis gaat, kunnen ze het zo overschrijven uit hun aantekeningen in de bundel." De examencommissie heeft na zeventien geconstateerde fraudegevallen besloten om in het nieuwe jaar geen enkele aantekening meer toe te staan.

Daniël Segbert, van de Facultaire Studentenraad, vindt het besluit van de examencommissie buitenproportioneel. "Laat eerst maar eens duidelijk zijn wat onder

fraude valt. Het is bij de rechtenstudenten niet duidelijk wat er precies wel en niet mag." Een anoniem groepje studenten heeft in de kantine een vlugschrift verspreid waarin opgeroepen wordt tot actie. Een deel van de commotie over het verbod is ontstaan door de berichtgeving. De aankondiging van het omstreten verbod stond weggemoffeld in een besluitenlijstje. Segbert: "Het is bij dergelijke zwaarwegende besluiten wel fijn als we het direct van de examencommissie horen en niet via een omweg." Quaadvlieg betreurt deze gang van zaken, maar denkt dat de examencommissie er nog wel uitkomt met de studenten. Segbert is inmiddels ideeën aan het verzamelen voor een alternatief. /AvdH

Onzin!

Ik heb een nieuwe kamer. Dus moest alles van mijn oude kamer worden ingepakt, verplaatst en worden uitgepakt. Ik kan niet weggooien. Zo kwam ik een oud werkstuk tegen, met het commentaar van mijn toenmalige docent. Fascinerend. Er stonden uitroptekens in de kantlijn. En stukken waar hij 'onzin!' naast gezet had. En hier en daar had hij 'ja!' en soms ook 'nee!' geschreven. Wat bezield die man? Wat kan hij bedoeld hebben? Toen was ik nogal tevreden met mijn eigen stuk geweest, ik had het niet voor niets bewaard, en ik herinner me dat ik me van het commentaar niet veel heb aangetrokken. En ook nu voel ik weer dezelfde weerzin als destijds, bij dat priegelhandschrift van hem, en dat vertoerlijk toontje van die uitroptekens. Ik mocht hem niet. En zijn commentaar vond ik ook stupide. Uit ergernis besluit ik het werkstuk te leggen op de stapel 'potentieel weg te gooien'. Terwijl ik het neerleg, valt mijn oog op een stapel werkstukken die ik dit weekend zelf heb nagekeken. 'Onzin!' lees ik, in mijn eigen handschrift. En ik zie tot mijn schande dat ik af en toe een uitropteken plaats, in de marge. Waar-

MGT

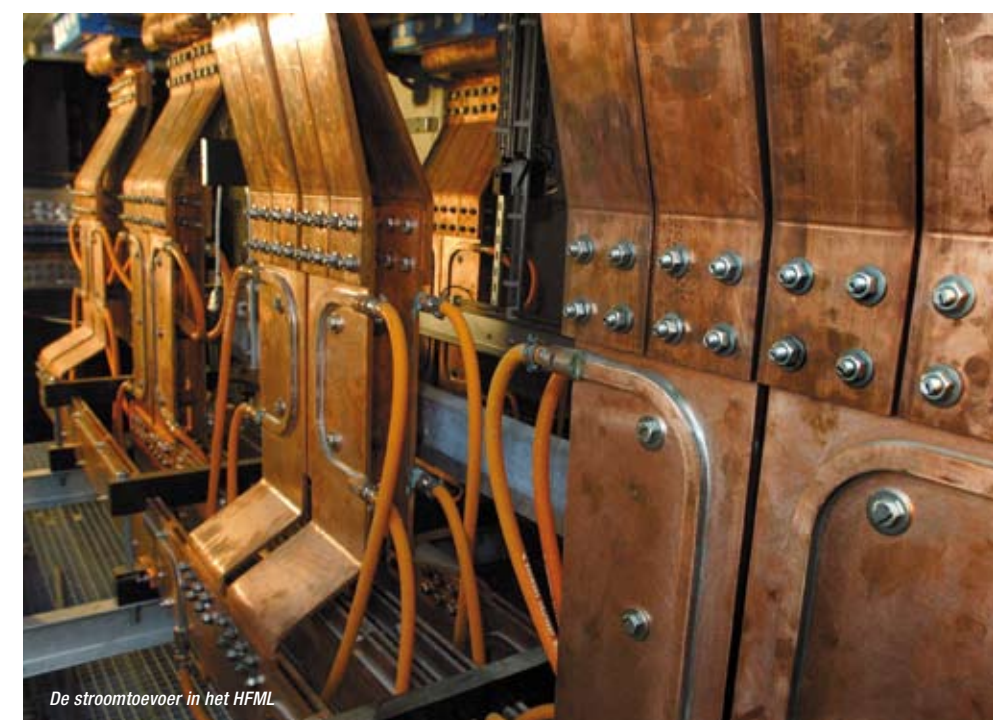
om eigenlijk? Wat is dat voor rare gewoonte? Kennelijk denk je als docent dat je in gesprek bent met een student, via zo'n werkstuk. Dat je interactief op diens beweringen reageert, tussen de regels, in de hoop dat hij 'iets doet' met je commentaar. Wat onnozel. Het is chatten *avant la lettre*. Het rare is alleen dat die docentenchats altijd halfslachtig zijn. Je wijst een rotte plek aan, maar je vertelt niet hoe het wel moet, want dat is immers didactisch onverantwoord. Je geeft aanwijzingen, hints, richtingen, maar gewoon verbeteren is er nooit bij. Wat een hopeloze toestand. Ik kijk nog eens naar mijn eigen werkstuk. Heb ik er wat van geleerd? Och. Niet zozeer van het commentaar, als wel van het feit dat ik het werkstuk moest maken. Daar ben ik die ouwe knakker dan toch nog dankbaar voor, dat ik vooral mezelf wat heb geleerd. Ik denk dat ik het stuk maar gewoon bewaar. En in de studentenwerkstukken heb ik mijn uitroptekens veranderd in 'goed!' en soms in 'niet goed!' Dat is nog steeds erg stupide, maar het geeft me een prettig gevoel dat ik mijn chats nu aanvul met eenduidige evaluaties. Of het helpt? Onzin! /Mgt

Magneten liggen stil na monsterfactuur

De beheerder van het Laboratorium voor Hoge Magneetvelden (HFML) heeft een kort geding aangespannen tegen Liander, de beheerder van het energienetwerk in de regio. Sinds Liander de tarieven voor het HFML per 1 januari verdriedubbelde, liggen de magneten in het lab stil. "We kunnen het niet meer betalen", zegt hoogleraar-directeur Jan Kees Maan.

In het HFML worden veel experimenten gedaan met megagrote magneten. Een hoog magnetisch veld kan de eigenschappen van materialen beïnvloeden. Wetenschappers kunnen zo het materiaal beter leren kennen en ook nieuwe eigenschappen ontdekken. Het HFML is wat stroom betreft een grootgebruiker op de universiteit. Als er één magneet aangaat, gebruikt het lab minimaal 1 megawatt, het vermogen dat nodig is om de magneten te koelen. Een magneet gebruikt wanneer hij op zijn hoogste veld staat gedurende korte tijd maximaal 20 megawatt, dat is evenveel als een dorp, zo'n vijfduizend huishoudens, per dag kan verbruiken.

Omdat het HFML de magneten niet de hele dag aan heeft, maar op gezette tijden, maakt het lab voor de toevoer van stroom geen gebruik van de hoofdkabel maar van een leegstaande reservekabel. Vóór de privatisering van de energiebedrijven betaalde het HFML heel weinig voor het gebruik van die kabel. Daarna lagen de tarieven hoger, maar waren

De stroomtoevoer in het HFML

FOTO: ERIK VAN 'T HULLEWAAR

ze nog wel op te brengen voor het lab. Sinds 1 januari vraagt Liander opeens drie keer zoveel. In totaal 420.000 euro per jaar. "Voor een kabel die anders leeg staat! Dat vinden we niet rechtvaardig", zegt Maan. Ook in internationaal opzicht zou het HFML onevenredig veel moeten betalen voor de stroomaanvoer.

"Als we het bedrag vergelijken met het lab voor hoge magneetvelden in Grenoble, ons zusterlab, dan betalen wij vier keer zoveel." Het kort geding is aangespannen door de beheerder van het HFML, de vennootschap die het lab vertegenwoordigt. /MZ

FNWI kort op student-assistenten

Bezuinigingen bij FNWI treffen de student-assistenten. Een flinke overschrijding van het budget zorgt ervoor dat het faculteitsbestuur de kosten voor student-assistenten met 25 procent wil verminderen. Studenten zijn boos. "Student-assistenten maken het onderwijs bij FNWI juist zo goed."

Het ging financieel al niet best bij FNWI, toen ook nog eens bleek dat de kosten voor student-assistenten de pan uit rezen. Het budgetprobleem leidde ertoe dat de student-assistenten op de bètafaculteit in november en december niet werden uitbetaald. "Onlangs is het geld gestort", zegt studentassistent Richard Willems. "Een paar dagen daarna kreeg ik een briefje dat het achterstallige

loon was overgemaakt, zonder excuses of verklaring waarom er niet was betaald. Niet echt heel netjes."

Met het uitbetalen van het achterstallige loon zijn de zorgen voor student-assistenten nog niet voorbij. Het faculteitsbestuur kijkt of er gesneden kan worden in het budget van de student-assistenten. De uitgaven aan student-assistenten zijn sinds 2006 met ruim tien procent per jaar gestegen. Bij monde van David de Vries laat het faculteitsbestuur weten te onderzoeken of al die student-assistenten wel nodig zijn voor ondersteuning bij het onderwijs. "Misschien zijn er promovendi die hun onderwijstaak niet vervullen of misschien krijgen student-assistenten voor vergelijkbare vakken bij

maar vier uur uit te betalen. Daar is veel weerstand tegen en het is de vraag of iedereen daarmee akkoord gaat."

Bos vindt het erg jammer dat er juist wordt bezuinigd op de student-assistenten. "Het is een erg laagdrempelige manier voor studenten om hulp te krijgen." Bos ziet duidelijke voordelen van student-assistenten boven promovendi. "Student-assistenten hebben het vak in het verleden vaak zelf gevolgd, het zijn ouderejaars en daardoor zeker voor studenten in de bachelorfase veel makkelijker benaderbaar dan aio's." Het bestuur geeft aan de korting op het budget pas definitief te bepalen als precies is uitgezocht wat de benodigde capaciteit aan student-assistenten is. /AvdH

Studentenraad wil studielast opkrikken

Eén ects staat voor 40 uur studie-inspanning. Maar is dat de inspanning die nodig is voor een negen? Of levert je dat een krap zesje op? De studentenraad vindt dat er meer duidelijkheid moet komen.

Studenten die zich druk maken over te lage studielast. Het moet niet gekker worden. Toch probeert de studentenraad met man en macht de workload van 'lichte studies' omhoog te krikken. Een slappe studie is niet goed voor de

mentaliteit van studenten, aldus de raad in een notitie waar het universiteitsbestuur zich deze maand over buigt. "De universiteit heeft als richtlijn dat studenten gemiddeld veertig uur per week aan hun studie besteden. De studentenraad heeft geconstateerd dat deze studielast bij een aantal opleidingen niet gehaald wordt", aldus Anco Peeters. "Doodzonde! Dit betekent dat studenten wanneer zij hun diploma krijgen, meer uit hun studie hadden kunnen halen."

Een probleem bij het inventariseren van de studielast is dat de verschillende faculteiten andere normen hanteren bij het bepalen van de studielast. Sommige opleidingen vinden dat iemand die zich aan de studienorm houdt een goed cijfer moet kunnen halen. Voor andere opleidingen staat de officiële studielast voor 'net genoeg'. Voor hen betekent een tsunami aan achten en negens dat er kennelijk te weinig uitdaging in de studiestof zit. Een online opiniepeiling op *Vox-*

log.nl liet zien dat van de 178 respondenten 47 procent vindt de studie 'zo zwaar is als je zou mogen verwachten'. 35 procent vindt de studie licht, maar slechts de helft daarvan verlangt actie. De rest vindt het 'eigenlijk wel fijn'. 18 procent van de respondenten noemt de studie 'te zwaar'. Het college heeft naar aanleiding van de notitie toegezegd te zullen gaan praten met de decanen. Rector Bas Kortmann ziet voornamelijk echter geen reden voor het aanscherpen van de regels. /RvdT

Neerlandica wint scriptieprijs

De Nijmeegse neerlandica Bianca Graat, die in 2008 afstudeerde op de negentiende-eeuwse vertaler en auteur Mark Prager Lindo heeft de Taalunie Scriptieprijs gewonnen. De jury sprak lovend over de systematische aanpak, belezenheid, wetenschappelijke houding en de aanknopingspunten voor verder onderzoek. Bianca had zelf niet op de overwinning gerekend. "Tijdens de presentaties merkte ik wel dat Belgen erg fanatiek en gedisciplineerd zijn, hun onderzoeken zaten methodologisch erg sterk in elkaar". Naast de eer won Bianca een geldbedrag van 1500 euro.

Motoravonturier verongelukt in Dakar

In de Senegalese hoofdstad Dakar is op 20 januari Christiaan Schoemans om het leven gekomen. De voormalige rechtenstudent maakte samen met biologiestudent Daan Speth een avontuurlijke tocht op de motor door het Afrikaanse continent. Op 16 november waren ze uit Nijmegen vertrokken. Op hun weblog is te lezen hoe het tweetal begin december na een tocht door Europa, de oversteek maakt naar Afrika. Daar buigen ze af naar het westen om Marokko te doorkruisen. In Senegal zou het avontuur tot een tragisch einde komen. Reisgenoot Daan Speth schrijft op zijn reislog: "Afgelopen dinsdag, 20 januari, is Christiaan Schoemans bij het binnenrijden van Dakar aangereden door een vrachtwagen die plotseling uitweek. Hij kwam ten val en was op slag dood. Chris was klasgenoot, huisgenoot, reisgenoot, maar in de eerste plaats vriend. Ik kan met geen woorden beschrijven hoe ik hem mis. Ik ben inmiddels terug in Nederland, opgevangen door familie en vrienden. De reis is over, een droom voorbij."

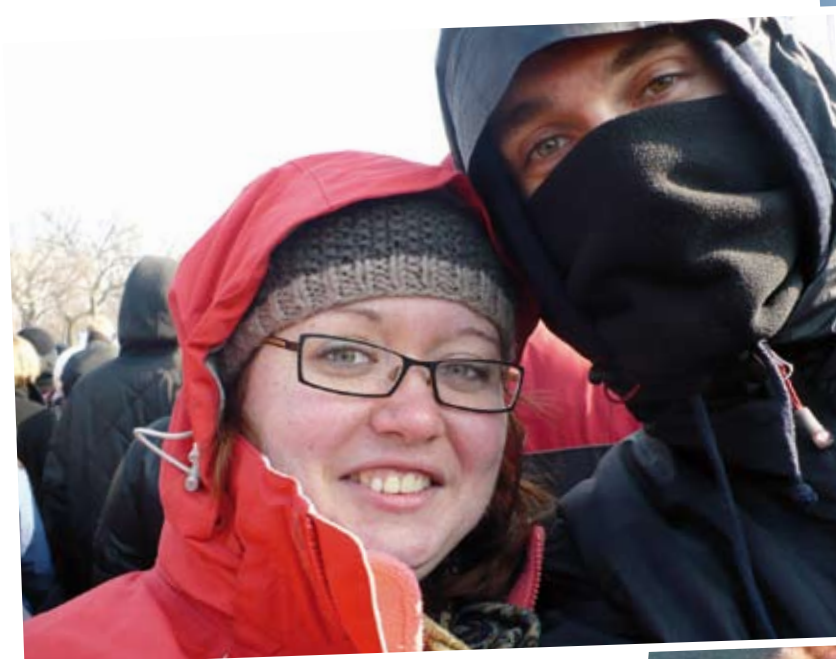
Scriptie over Hamas actueel: 'Ik word hier vooral pro-vrede van'

Het is wat je noemt een actuele scriptie. Masterstudente Arabische taal- en cultuurstudies Floor Janssen (23) schreef haar scriptie over Hamas. Ze ontvangt op 3 februari haar bul. Janssen is geïnteresseerd in radicale islamitische bewegingen. Haar bachelorscriptie wijdde ze aan vrouwelijke zelfmoordterroristen in de Palestijnse gebieden.

Maar dat haar Hamas-onderzoek met de oorlog in Gaza opeens zo actueel zou worden, had ze natuurlijk niet verwacht. En het was af en toe ook wel eens lastig, want: 'Er veranderde steeds weer wat. De uitdaging was een relevant onderzoek te doen dat niet snel achterhaald zou zijn.' Janssen bestudeerde de officiële Hamas-docu-

menten, zoals het oprichtingshandvest en andere officiële documenten. Daarnaast bestudeerde ze uitspraken van de belangrijkste Hamas-leiders in de Arabische krant *Al-quds Al-arabi*, een pr-blad van Hamas en de website van Al Jazeera. Ze concludeert dat Hamas in de twintig jaar dat de beweging bestaat, een stuk volwassen is geworden. In '87 riepen Hamasleiders kreten als "We drijven de joden in de zee", maar van die retoriek is geen sprake meer. "Je merkt dat Hamas nu gevoeliger is voor de publieke opinie en die opinie ook in zijn voordeel probeert te beïnvloeden." Janssen verwacht dan ook dat Hamas geen actie onderneemt om de Israëlische verkiezingen over anderhalve week te dwarsbomen. "Want wat

zouden ze daarmee bereiken? Het zou alleen maar door Israëlische politici worden aangegrepen als weer een bewijs dat Hamas streng moet worden aangepakt." *Word je pro-Hamas als je zo verdiept in de motieven van Hamas-leiders?* "Ik word er vooral heel pro-vrede van. Hoe meer je je in de materie verdiept, hoe meer je de uitzichtsloosheid van de situatie gaat inzien. Vergelding op vergelding, het is zo zinloos. Als ik dan aan een kant moet staan, dan is het de kant van het Palestijnse gewone volk." Overigens heeft Janssen zelf nog nooit voet aan wal gezet in Israël of de Palestijnse gebieden. "Maar als het wat rustiger is ga ik zeker. Ik ben nu wel heel nieuwsgierig geworden." /MZ

Nijmeegse studenten bij inauguratie Obama

De Nijmeegse studenten Amerikanistiek Saskia Tielens en Marius Verhage waren erbij op 20 januari. Temidden van een (kleumende) miljoenenmassa waren ze live getuige van de inauguratie van Barack Obama, op de National Mall bij het Capitool in Washington. Saskia: "Ontzettend inspirerend om bij zo'n historisch moment te mogen zijn."

Lees vanaf pagina 14 het interview met Saskia Tielens.

Even een persbericht overschrijven

Zeker een derde van het binnenlandse nieuws in de Nederlandse kranten is product van redactioneel knip- en plakwerk. Dat concludeerde een groep Nijmeegse communicatiewetenschappers na een onderzoek onder vier Nederlandse kranten.

Iets meer dan de helft (52 procent) van alle berichten die we in de krant lezen is 'voorverpakte' informatie die door anderen is aangeleverd. Voor ruim de helft van die berichten (32 procent) geldt zelfs dat kranten het persbericht of artikel letterlijk overnemen van de bron. Bovendien geeft de daarbij vaak geen bronvermelding. Onderzoek Kees Buijs vindt de cijfers 'fors', maar afgezet tegen een soortgelijk onderzoek in Engeland valt het volgens hem nog mee. Het percentage 'voorverpakt' nieuws lag daar maar liefst op 70 procent. Een andere trend die de onderzoekers signaleren is dat kranten steeds meer gebruik maken van

meningen en reacties en minder oog hebben voor feiten. Beide ontwikkelingen zijn volgens Buijs deels te verklaren door de voortdurende bezuinigingen op krantenredacties. "Het uitzoeken van feiten kost meer tijd dan het vragen naar reacties." Daarnaast ziet hij een trend die is overgevoerd uit Amerikaans media. Door gebeurtenissen aan te scherpen en van opinies te voorzien wordt het smakelijker opgediend bij de lezer. "Het is populair om controverses te creëren." Hoe de nuance uit een onderwerp kan verdwijnen hebben Buijs en de zijnen zelf gemerkt. "Toen wij vorige week onze resultaten presenteerden, was ons onderzoek nog niet helemaal afgerond. Dat is nergens in de publicaties naar aanleiding van het persbericht naar boven gekomen. Met een halve knipoog zou je kunnen stellen dat het ons punt bewijst. Maar misschien heeft het er wel gewoon mee te maken dat kranten graag over zichzelf schrijven."

“Het zijn natuurlijk kinderen van deze tijd. Ze hebben alleen belangstelling voor waar ze zelf mee bezig zijn.” Jan Derksen, hoogleraar Klinische psychologie

“Dan komen ze uit school met de mededeling: ‘Wat een meisje uit mijn klas nou heeft gezegd. Dat is vast interessant voor jou!’” Paula Fikkert, hoogleraar Taalkunde

‘Papa, in jouw boekje staat het anders’

Kennis maakt nog geen modelouder

Wetenschappers hebben hun mond vol over opvoeding. Maar hoe doen zij het eigenlijk zelf? Maakt al die kennis hen modelvaders en -moeders? “Papa, in jouw boekje staat het anders. Je moet nu een ik-boodschap geven in plaats van zo boos te worden.”

Hoogleraar Klinische psychologie Jan Derksen heeft over mediabelangstelling niet te klagen sinds de publicatie van zijn boek *Zijn wij wel narcistisch genoeg?* (2007). Wat vinden zijn drie tienerdochters (15, 16 en 18 jaar) daar eigenlijk van? “Toen ik ’s avonds in het tv-programma *Hart en Ziel* zou komen, heb ik ze daar natuurlijk wel op gewezen. Ik zei: willen jullie dat niet zien? ‘Neeuhh’, zeiden ze. Maar het gaat wel over jullie hoor, zei ik nog. ‘Neeuhh.’” Televisieoptredens zijn niet de manier om de aandacht van zijn dochters te trekken, heeft Derksen gemerkt. Dat lukt wel als hij hun computer repareert of hun snowboard in orde maakt voor de wintersport. “Het zijn natuurlijk kinderen van deze tijd. Ze hebben alleen belangstelling voor waar ze zelf mee bezig zijn.” Derksen weet alles over opvoeding en het effect daarvan op de persoonlijkheid van mensen. Voor zijn boek over narcisme bestudeerde hij zo’n beetje al het empirisch onderzoek over opvoeding dat hij vinden kon. Hij weet nu dat hijzelf als vader steken heeft laten vallen. Want de eigenliefde kan de spuigaten uitlopen als je als ouder niet af en toe bijstuurt. “Ik ben er voor de opvoeding van mijn dochters te laat achtergekomen hoe belangrijk optimale frustratie in de vroege kindertijd is. Wij zijn te zacht geweest. Bij elk huiltje sprongen we op en als de kinderen

thuiskwamen met een tekening dan ontvingen wij ze als kleine Picasso’s. We hadden ze meer moeten uitdagen. Als je kinderen niet af en toe laat vechten en worstelen met de realiteit, ontwikkelen ze geen eelt op de ziel.”

Meer kletsen, betere woordenschat

Hoogleraar bij taalkunde Paula Fikkert weet alles over de taalontwikkeling van jonge kinderen. Zo weet ze dat je als moeder heel veel moet praten tegen je baby. Want uit onderzoek blijkt dat baby’s tegen wie veel is gekletst, als peuter een betere woordenschat hebben. Niet dat ze nou zelf zoveel heeft gebabbeld tegen haar pasgeborenen dochters. Fikkert lacht. “Ik heb vooral veel gewerkt.” Ze voegt er nog aan toe: “Ik ben ook niet zo’n kletser.” Maar op zich hoeft het ook niet per se de moeder te zijn die praat, als iemand in de omgeving het kletsen maar op zich neemt. In het geval van Fikkerts dochters was dat de moeder van het gastgezin waar de kinderen overdag verbleven. En die overigens geen Nederlands praatte met de kleintjes, maar Duits. Het gastgezin was Zwitsers, want Fikkert en haar man – van Noorse afkomst – woonden tien jaar geleden nog in Zwitserland. Thuis werd Nederlands en Noors gesproken, in het gastgezin Duits. “Een unieke situatie natuurlijk: onze kinderen spraken drie talen tegelijk. Ik had grote

Grote denkers, kleine opvoeders

1 Met stip **Jean-Jacques Rousseau**, verlichtingsdenker en pedagoog. Hij schreef zijn boek *Emile ou de l'éducation* (Emile of over de opvoeding) in 1762, boordevol aanbevelingen over de opvoeding van kinderen. Hij gaf niet bepaald het goede voorbeeld. Uit zijn relatie met Thérèse kwamen vijf kinderen voort, maar Rousseau liet ze allemaal naar een vondelingenhuis brengen.

2 Of neem **Sigmund Freud**, grondlegger van de psychoanalyse en een van de meest invloedrijke psychologen van de vorige eeuw. Hij had zes kinderen. In zijn werk gaf hij ook opvoedingsadviezen. Opvoeders moesten in zijn ogen zorgen voor een warme voedingsbodem zodat kinderen de ervaringen van het leven aankunnen. Maar zelf had Freud geen warme band met zijn kinderen, die weerstand ondervonden als ze toenadering met hem zochten. Vooral zijn zonen klaagden achteraf over de koele relatie met hun vader.

3 Dat deden de zonen van de Amerikaanse kinderarts **Benjamin Spock** ook. Dr. Spock werd halverwege de jaren zestig in één klap wereldberoemd met zijn boek *Baby- en kinderverzorging*, een opzoekboek met opvoedtips. Dat boek behoort tot de grootste bestsellers aller tijden. Juist dr. Spock, die ouders aanspoorde flexibel om te gaan met kinderen en veel met ze te knuffelen, kreeg later van zijn zonen het verwijt dat hij te streng was en weinig genegenheid toonde.

“Ik hou van wijn en drink dat geregeld bij het eten. Hierdoor geef ik heel duidelijk een norm mee over alcoholgebruik.”
Rutger Engels, hoogleraar Orthopedagogiek

plannen om opnames te maken van hun gesproken taal.”

Maar toen puntje bij paaltje kwam, was ze het al snel beu om in haar schaarse vrije tijd met opnameapparaten achter haar peuters aan te lopen. “Af en toe wil je ook gewoon moeder zijn.” Het Duits van de peuters is nog wel vastgelegd. Een Duitse student werd ingehuurd om wekelijks Duits te praten met de kinderen en de gesproken woorden op te nemen. Fikkert heeft de doos met bandopnames nog altijd ergens op zolder staan. Ze heeft er nooit naar omgekeken. “Het omzetten van spraak naar geschreven taal kost erg veel tijd. Ik heb het daarvoor gewoon te druk.”

Haar dochters zijn inmiddels 11 en 13 jaar. En praten in Huize Fikkert regelmatig een woordje mee als het om taalkwesties gaat. “Dan komen ze uit school met de mededeling: ‘Wat een meisje uit mijn klas nou heeft gezegd. Dat is vast interessant voor jou!’”

Alcohol aan tafel

Thuis bij Rutger Engels, vader van twee dochters van 10 en 12 jaar, wordt naar eigen zeggen waarschijnlijk meer gesproken over roken, drinken en (ongezond) eten dan bij het gemiddelde gezin. Niet verwonderlijk, aangezien dat de onderwerpen zijn waar hij als hoogleraar Orthopedagogiek in is gespecialiseerd.

Hoewel zijn dochters nog geen neiging vertonen om te roken of drinken, zijn het wel onderwerpen waar hij in de opvoeding al erg bewust van is – en zijn kinderen bewust van wil maken. “Aangezien ik veel kennis heb over alcoholgebruik en rookgedrag, vind ik het absoluut niet goed voor kinderen om daar op jonge leeftijd mee te beginnen. Daarin ben ik naar mijn kinderen toe heel duidelijk.”

Engels toonde in recent onderzoek aan dat het drinkgedrag van ouders bij kinderen vanaf tien jaar bepaalt hoe zij denken over alcohol. Ouders zouden dus veel minder moeten drinken in het bijzijn van hun kinderen. Engels geeft toe dat hij daarin zelf niet consistent is. Thuis neemt hij graag een drankje. “Ik hou van wijn en drink dat geregeld bij het eten. Hierdoor geef ik, en mijn partner in mindere mate, heel duidelijk een norm mee over alcoholgebruik. Ik denk dat samen eten gezellig is en mijn dochters zien dit waarschijnlijk ook zo, waardoor de associatie tussen alcohol en gezelligheid snel is gemaakt. Dat zou heel anders zijn als ouders helemaal niet drinken, of als een ouder alcoholist is en gaat schreeuwen en gewelddadig wordt.” Toch overweegt Engels niet om thuis de wijn te laten staan. “Zoals veel mensen vind ik dat tijdens een etentje of een gezellig avondje samen met vrienden en familie – inclusief de kinderen – alcohol er toch bij hoort.”

“Zowel mijn zoon als dochter moet later in staat zijn zelf geld te verdienen, maar ook thuis voor zichzelf kunnen zorgen.”
Yvonne Benschop, hoogleraar Organizational Behaviour

Met twee meiden die al erg bezig zijn met hun uiterlijk is voor Engels ook eetgedrag en schoonheidsidealen een zorg in de opvoeding. Uit zijn eigen onderzoek bleek dat kinderen van 8-9 jaar die veel naar soaps en MTV-programma's kijken al *thin idealisation* vertonen. “Deze kinderen blijken erg ontevreden over hun lichaam en lijnen op die leeftijd al meer dan andere kinderen. Dat is echt niet goed.” Blijft de televisie in huize Engels dan uit? “Gelukkig kijken mijn dochters uit zichzelf al weinig televisie. Ik merk wel dat ze nu programma's als Popstars en Idols helemaal geweldig vinden, daarin speelt uiterlijk natuurlijk een belangrijke rol.” Maar als een slanke vrouw op tv te dik wordt genoemd, bespreekt Engels wel even met zijn dochters hoe belachelijk dat is.

Dat is gewoon zo, mam

Je kunt nog zoveel weten over ontwikkeling en opvoeding, dat garandeert nog niet dat je thuis een modelouder bent. Er zijn genoeg voorbeelden van gerespecteerde denkers die achter hun voordeur de plank behoorlijk missloegen (zie kader). Kennis en praktijk hoeven elkaar niet aan te vullen. Alleen al vanwege het feit dat je omgeving zich niet zo gemakkelijk laat manipuleren door jouw kennis. Het verhaal van Yvonne Benschop illustreert dat. Ze houdt zich als hoogleraar Organizational

Behaviour bezig met genderrelaties binnen organisaties. Ze vindt het belangrijk haar zoon van 5 en dochter van 8 jaar nu al bepaalde waarden mee te geven die hen van pas kunnen komen in hun werkende leven. “Bij beiden stimuleer ik zelfstandigheid, dezelfde centrale waarde die uit mijn werk en onderzoek komt. Zowel mijn zoon als dochter moet later in staat zijn zelf geld te verdienen, maar ook thuis voor zichzelf kunnen zorgen door te koken, eigen overhemden strijken; zaken die veel mannen met fulltime banen niet kunnen.” Ze probeert eenzelfde lijn aan te houden bij haar zoon en dochter. Ze moeten allebei hun spullen opruimen en allebei helpen de tafel te dekken. Haar dochter doet wel meer, maar dat komt omdat ze ouder is en meer taken aankan.

Aan tafel bij Benschop en haar gezin gaat het vaker over sekseverschillen die Benschop dan ter discussie stelt. “In hun dagelijkse leven worden de kinderen gebombardeerd met stereotype beelden: al op jonge leeftijd wordt in hun omgeving onderscheid gemaakt tussen jongens en meisjes. Ik probeer daar zoveel mogelijk nuancering in aan te brengen. Dan vraag ik bijvoorbeeld aan mijn zoon waarom hij vindt dat roze een meisjeskleur is; wie heeft dat bedacht? ‘Dat is gewoon zo, mam’, is zijn antwoord vaak. Dan stimuleer ik hem wel om daar nog eens over na te denken, want er is geen goede reden voor.”

Je kunt nog zoveel weten over ontwikkeling en opvoeding, dat garandeert nog niet dat je thuis een modelouder bent

Scriptant Forensic Technology Ben je een 'computernerd' met social skills?

Met een jong team richt Forensic Technology, onderdeel van KPMG Forensic, zich op het oplossen van technische uitdagingen in financiële onderzoeken. Het investeren in Forensic Technology is benoemd als speerpunt voor de komende jaren.

De functie

Wij bieden je de mogelijkheid om voor je scriptie onderzoek te doen naar actuele technische vraagstukken. Hieronder zijn drie afstudeeronderwerpen opgenomen, mocht je een eigen voorstel hebben, neem dan gerust contact met ons op!

• Computer Forensics

Bij supermarkten zijn tegenwoordig desktops te koop met een capaciteit richting een terabyte. Leuk voor de thuisgebruiker, maar hoe vind je bij een fraudeonderzoek snel alle relevante data? En hoe stel je deze data op een forensisch verantwoorde maar ook efficiënte manier veilig, zodat het bewijsmateriaal in een rechtszaak overleefd blijft?

• Fraudedetectie in omvangrijke financiële datasets

Het leren en herkennen van patronen in financiële datasets is complex en rekenintensief, omdat een dataset al gauw uit miljoenen records bestaat en er tussen de records een grote samenhang is. Voor financiële onderzoeken zijn wij op zoek naar ongebruikelijke patronen in datasets. Kan jij een techniek bedenken en ontwikkelen die patronen leert te herkennen en de meest ongebruikelijke uitzonderingen vindt in een dataset?

• Spelden in een hooiberg

Bij fraudeonderzoeken zijn vaak grote hoeveelheden data beschikbaar. Dit kunnen computerbestanden als Excel sheets zijn, maar ook met OCR-software ingescande documenten. Hoe vermijd je 'false positives' tussen de uitkomsten? En als je een belangrijk document gevonden hebt, hoe vind je dan alle gerelateerde documenten? Welke techniek kan helpen om zo goed mogelijk al het bewijsmateriaal boven water te krijgen?

Het profiel

Je zit in de scriptiefase van je studie artificial intelligence, informatica, economie, bedrijfskunde of natuurkunde en wiskunde. Je bent een absolute teamplayer met een kritische, leergierige en professionele houding die goed in staat is zelfstandig te werken.

Meer informatie of solliciteren?

Wil je onderzoek doen naar de mogelijkheden van techniek voor het doorgronden van financiële informatie? Spreek het ontwikkelen en het in praktijk brengen van innovatieve, technische concepten je aan? Dan maken we graag kennis met jou.

Voor meer informatie over deze functie kun je contact opnemen met Quintra Rijnders, (020) 656 8324. Of reageer via het sollicitatieformulier op www.kpmg.nl.

“Wanneer ik tegen mijn dochters impulsief roep ‘zet die tv uit, die klereherrie’, geef ik de verkeerde boodschap.”

Jan Janssens, hoogleraar Orthopedagogiek

50% korting op de Volkskrant plus 1 jaar gratis pasta

Ben je uitwonend student en niet ouder dan 27 jaar, dan betaal je maar liefst 50% minder voor een Volkskrant-abonnement.

Het kost je slechts € 12,95 per maand.

En daar krijg je ook nog eens een jaar pasta van Grand'Italia bij cadeau. De actie loopt tot en met 28 februari 2009. Dus ga meteen naar eenjaargratispasta.nl

eenjaargratispasta.nl

Willen weten.

de Volkskrant

Maar Benschop merkt wel dat haar invloed beperkt is. “Ondanks dat ik de verschillen niet benadruk, is er bij mijn kinderen toch een heel erg meisjesachtig meisje en een erg jongensachtig jongetje uit komen rollen. In het begin probeerde ik nog wel eens flink wat auto's voor mijn dochter te schuiven, zodat ze niet alleen in de richting van barbie's en poppen ging. Maar de auto's bleken alleen interessant wanneer er poppen in konden rijden.”

Te autoritair is nooit goed

In het huishouden van hoogleraar Orthopedagogiek Jan Janssens zijn sekseverschillen nauwelijks een discussiepunt geweest. Janssens heeft alleen maar dochters, die nu 22, 24 en 26 jaar zijn. Janssens is opvallend praktijkgericht bezig. Hij werkt in de hulpverlening en adviseert gezinnen bij de opvoeding. Hij schreef een oudercurcus, met bijbehorend boek: *Praten met kinderen*. Zijn drie dochters herinneren hem graag aan de tips die daarin worden gegeven op momenten dat hij ze zelf even vergeet. “Ik ben nogal een opgewonden standje, waardoor ik thuis soms te opvliegend of impulsief reageer. Dan krijg ik te horen: ‘Papa, in jouw boekje staat het anders. Je moet nu een ik-boodschap geven in plaats van zo boos te worden.’”

De ik-boodschap maakt deel uit van het overlegmodel dat Janssens in het boek beschrijft. Hij legt uit hoe ouders op een positieve manier met hun kind kunnen discussiëren over problemen die zich voordoen. Hierbij is het van belang dat je als ouder een kind niet als persoon veroor-

deelt, maar ingaat op het gedrag waar het om gaat. “Wanneer een ouder zich gestoord voelt in de werkzaamheden of zich ergens aan ergert, is dat niet het probleem van het kind, maar van de ouder. Daar hoort een ‘ik-boodschap bij. Wanneer ik tegen mijn dochters impulsief roep ‘zet die tv uit, die klereherrie’, geef ik de verkeerde boodschap. Een betere formulering zou zijn: ‘Ik vind het vervelend dat die tv zo hard aan staat.’” Door zijn werkzaamheden in de jeugdhulpverlening en contacten met probleemgezinnen heeft Janssens gezien hoe slaan kan ontaarden in kindermishandeling, “dus het slaan van mijn dochters kwam tijdens de opvoeding amper in me op”. Ook heeft hij gemerkt dat goede communicatie met je kinderen ontzettend belangrijk is om sfeer te houden in het gezin. Een kind heeft structuur nodig als houvast, maar té autoritair is ook niet goed, zegt Janssens. Hij geeft toe dat hij zelf wel eens te autoritair heeft opgetreden in zijn optiek. “Toen mijn jongste ongeveer 12 jaar was, ging ze naar een feestje bij ons in de wijk. Normaal liet ik haar wel alleen gaan, maar het begon al donker te worden. Ze wilde absoluut niet dat ik haar zou wegbrengen, maar toen puntje bij paaltje kwam, dreigde ik dat ze niet zou mogen gaan als ik haar niet mocht wegbrengen. Toen we bij het adres aankwamen, stonden er zo'n twintig fietsen voor de deur van kinderen die wel alleen waren gekomen. Toen voelde ik me wel voor joker staan.” x

Tekst: Anouk Broersma en Martine Zuidweg
Fotografie: Gerard Verschooten

Het is van belang dat je als ouder een kind niet als persoon veroordeelt, maar ingaat op het gedrag waar het om gaat

Saskia Tielens

‘Ik was erbij!’

Ze maakte de Amerikaanse verkiezingen van dichtbij mee: masterstudente Amerikanistiek Saskia Tielens (21) studeerde een semester in Berkeley. Vanwege haar dubbele nationaliteit – Saskia werd geboren in de VS – mocht ze ook stemmen. Maar hét moment was de inauguratie van Barack Obama op 20 januari. “Nu kan Amerika iets van de vroegere glorie terugkrijgen.”

1 *Hoe was het om bij de inauguratie tussen die miljoenenmassa te staan?*

“Ronduit geweldig. We stonden er al vanaf half zeven 's morgens. Mijn voeten deden pijn, ik had het ontzettend koud, het vroom. En dan eindelijk, om half twaalf, zie je Obama op het scherm de trap aflopen. Al die mensen begonnen te juichen, te gillen, met vlaggen te zwaaien. Zo onwerkelijk. Kippenvel. Een historisch moment en ik was erbij! Heel emotioneel. Alle Afro-Amerikanen om mee heen stonden te huilen, voor hen was het van een enorme en ook beladen betekenis. Voor mij was het daarbij extra bijzonder omdat ik er een bijdrage aan heb mogen leveren: ik heb voor het eerst in Amerika gestemd.”

2 *Obama rekende in zijn speech stevig af met Bush.*

“Het Amerikaanse volk wilde ook dat hij brak met zijn voorganger. Toen Bush opkwam, begon die hele mensenmassa boe te roepen. Onbeleefd, vond ik, en ook sneu voor die man, om door twee miljoen mensen uitgejouwd te worden bij je afscheid. Het was een bizar moment toen na de inauguratie Obama vertrok en Bush door een helikopter werd opgehaald. Heel veel mensen bleven wachten tot die helikopter uit het zicht verdwenen was. Iedereen wou hem zien vertrekken. Even zeker weten dat ‘ie echt weg was. Die inauguratie ging net zoveel om het uitzwaaien van alles waar Bush voor stond, als om het binnenhalen van Obama.”

3 *Je hebt de hele verkiezingsperiode live meegemaakt. Hoe heb je dat beleefd?*

“Berkeley, waar ik sinds augustus

studeerde, is een hele linkse stad. Zelfs de colleges worden er volledig vanuit de linkse hoek gegeven. Iedereen was als vanzelfsprekend voor Obama. Er waren dan ook meer acties om de mensen überhaupt aan het stemmen te krijgen, dan om ze op Obama te laten stemmen. De Amerikanen spraken nauwelijks over de inhoudelijke kant van de kandidaten, het ging vooral over de personen. McCain te oud, Palin véél te dom – zij kon Rusland zien vanuit haar achtertuin – en Obama: hope en change. Zijn persoonlijkheid werd opgeblazen tot enorme proporties. Obama staat voor hen voor beter, voor weggaan uit Irak, voor het sluiten van Guantánamo Bay, voor een herstel van de eigenwaarde van het Amerikaanse volk. De afgelopen jaren is Amerika flink door het slijk gehaald. Nu kan Amerika iets van die vroegere glorie terugkrijgen. Maar Obama kan al die politieke en economische problemen waar hij nu mee aan de slag moet, echt niet zomaar oplossen. Hij kan geen wonderen verrichten. Uit zijn inaugurele rede bleek ook hoeveel er nog moet gebeuren. Een veel somberder speech dan alle voorgaande. Ik denk dat het een waarschuwing was en ik hoop dat de Amerikanen hebben geluisterd. Want ze hebben zoveel hoop.”

4 *Ben je bang dat de Amerikanen oogkleppen op hebben?*

“Oh ja. Typerend is de zogenaamde Berkeley-bubble: een campus afgesloten van de rest van de wereld, iedereen zit constant bij elkaar. Doordrenkt van het idee dat Amerika zo bijzonder is. Dat maakt ze wat wereldvreemd. Ze weten wat er op de universiteit gebeurt, dat is wat telt, alles

daarbuiten is te ver weg. Amerika is te immens, Californië alleen al is drie keer Nederland. Ik denk dat het idéé van Obama als president meer telt dan zijn concrete ideeën, het idee dat ze in buitenland niet meer hoeven zeggen dat ze Canadees zijn. Want dat doen veel Amerikanen, uit schaamte.”

5 *Geboren en tot je tiende getogen in Californië, moet jij toch ook wel geloofd hebben in dat Amerikaanse ‘exceptionalism’?*

“Vroeger stond ik daar niet bij stil. Tijdens mijn studie Amerikanistiek werd ik pas geconfronteerd met mijn eigen cultuur. Er werden ineens kanttekeningen geplaatst bij dingen waar ik nooit over nadacht, waaronder dat Amerikaanse idee van hun bijzonderheid. Iets wat ik op de basisschool met de paplepel ingegoten had gekregen. Mijn wereld stond wel even op z'n kop toen ik ontdekte dat ik óók zo dacht.”

6 *Heb je je ooit geschaamd voor je Amerikaanse nationaliteit?*

“Ik heb me er wel altijd voor moeten verdedigen. De vraag waarom Amerika de politieagent van de wereld wil zijn, heb ik tig keer gehoord. Ik zal nu zeker weer trotser worden. Amerika wordt weer een leuker land, een land dat beter voor haar burgers zorgt. En als de kloof tussen arm en rijk, blank en zwart er ooit kleiner wordt, gebeurt dat nu. Maar het Amerikaanse volk is niet veranderd. Het is hetzelfde volk dat twee keer op Bush heeft gestemd. Het is ook het volk dat tegelijk met de keuze voor Obama tegen het homohuwelijk heeft gestemd. Terwijl ik me afvraag waarom er überhaupt gestemd moet worden over een

onderwerp dat overduidelijk tot de mensenrechten behoort. In dat opzicht is Amerika nog best dom.”

7 *Jij hebt dus niet alleen mogen stemmen op de Amerikaanse president, maar ook voor het homohuwelijk?*

“Ja, en ook op de School Board, op de vraag of bepaalde campuswegen een busbaan moeten worden, of je varkens en kippen in kleine ruimtes mag houden, of de ouders van een meisje dat een abortus heeft ondergaan, daarvan moeten worden bericht en nog een hele hoop andere kwesties. Gedurende de verkiezingstijd worden voor al die zaken flyers uitgedeeld en krijgt iedereen een dikke stemgids met alle voors en tegens. En hoewel slechts een handjevol Amerikanen zich daar echt in verdiept, zijn hun stemmen bij al die kwesties bindend. Zo raar! Ik wil dat allemaal niet besluiten. Je kunt toch niet oordelen over iets waar je nauwelijks iets vanaf weet?”

8 *Keer je nog terug naar je geboorteland?*

“Ik wil straks graag nog een master doen in Amerika. En daarna blijf ik er misschien wel een paar jaar werken. Ik sta met twee benen in twee landen. Daar voel ik me Europees, hier voel ik me Amerikaans. Het is niet altijd gemakkelijk een mix te zijn van twee culturen. Ik ben nergens hetzelfde als de rest, ik ben nergens helemaal thuis. Maar ik woon net zo graag in de VS als in Nederland. Waarschijnlijk zal de nationaliteit van mijn toekomstige partner mijn land gaan bepalen.” x

Tekst: Anne Dohmen
Foto: Duncan de Fey